

Проф. Питер Дејл Скот (Prof. Peter Dale Scott), Глобал Рисерч, ([Global Research](#))
25.03.2011. и Ејжа-Пацифик Џорнал (The Asia-Pacific Journal, Vol 9, Issue 13 No 3),
28.03.2011.

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=23947>

Либијске белешке Питера Дејл Скота (ауторови одабрани цитати и анализе)

Предговор

Свет је суочен са врло непредвидивом и потенцијално опасном ситуацијом у Северној Африци и на Средњем истоку. Оно што је почело као импресивни, релативно ненасилни успех *Нове Политике*, пун обећања – револуције у Тунису и Египту, преобразило се врло брзо у понављање старих навика: Америка, већ упетљана у двадесетогодишње ратове у Ираку и Авганистану, као и повремене ваздушне нападе у Јемену и Сомалији, сада бомбардује још једну земљу Трећег света – у овом случају Либију.

Првобитно исказани циљ овог бомбардовања био је да се умањи број либијских цивилних жртава. Али, многи важни чиниоци у Вашингтону, укључујући и председника Обаму, су назначили да се САД спремају за сасвим другачији рат: за рат за промену режима, рат који врло лако може постати дуготрајан и који се може проширити и изван територије Либије [1]. Ако се заиста прошири, наде за ненасилну транзицију у правцу цивилне владавине у Тунису и Египту, као и осталим државама Средњег истока у којима је политички немир, могу бити изгубљене и може доћи до оштре милитаризације режима, посебно у Египту. Сви ми – не само Египћани, имамо велике интересе да се не дозволи до тога дође.

Овај чланак не покушава да предлаже решења, нити токове активности за САД и њене савезнике, нити за народе Блиског Истока. Он је пре свега покушај анализе природе снага које су се у Либији појавиле током последњих четири деценија, снага којима се сада манипулише.

У том циљу сам и почео да сакупљам оно што сам назвао “Моја либијска бележница” – збирку релевантних чињеница које су у позадини ове садашње кризе. Она неће бити без предрасуда, јер ја сам склон да сакупљам оне чињенице које медији САД теже да занемарују – оне чињенице које су у многим случајевима резултат истраживачког новинарства које продире до у срж игара моћи, дубоко скривених структура и економских интереса тог региона – укључујући интересе САД, Израела и арапских држава, а све то се одигравало током не само протеклих двеју деценија, већ и дуже. Надам се да ће ово бити корисно, објективно и без наметнутих закључака, што ће осталима омогућити да из ових чињеница које износим, доносе сопствене закључке [\[2\]](#).

Желим да почнем са два слабо познатим темама:

I. Шта је то Либијска Опозиција; и

II. Одакле либијској опозицији долази оружје.

1) Историјски:

„Муамар Ал Гадафијево параноидно понашање било је засновано на оправданим разлозима. Убрзо пошто је напунио 27 година и са малом групом млађих официра у бескрвном државном удару збацио је либијског краља Идриса, 1. септембра 1969. Појавиле су се претње његовом животу – од стране монархиста, израелског Мосада, палестинских неслога, саудијске тајне службе, Националног фронта спаса Либије [National Front for the Salvation of Libya (NFSL)], Националне конференције за либијску опозицију [(National Conference for the Libyan Opposition (NCLO)], британске тајне службе, непријатељства Америке – а најозбиљније од свега: исламистичке либијске борбене групације сродне Ал Каиди, познате под именом Ал Џама`а ал-Исламија Ал-Мукатила би-Либиа (Al-Jama'a al-Islamiyyah al-Muqatilah bi-Libya). Пуковник је реаговао брутално – протерујући, или убијајући оне од којих се плашио да су против њега“ [3]. 2) Национални фронт за спасавање Либије [National Front for the Salvation of Libya (NFSL)].

„У циљу збацивања са власти Муамара Гадафија Израел и САД су обучавали антилибијске побуњенике у низу западних и централноафричких држава. Париски “Поверљиви афрички билтен“ (African Confidential newsletter) је 5. јануара 1989. објавио да су САД и у Израелу, Чаду и другим суседним државама основали низ база за обуку 2.000 либијских побуњеника које је заробила војска Чада. Та група, названа Национални фронт за спасавање Либије [National Front for the Salvation of Libya (NFSL)] се налази у Чаду“ [4].

„Амерички званични подаци показују да финансирање тајног рата из Чада против Либије потиче из Саудијске Арабије, Египта, Марока, Израела и Ирака. Саудијци су, тако, дали донацију од 7.000.000 америчких долара групацији познатој под именом Национални фронт за спасавање Либије (ту групу подржавају и француска обавештајна служба и ЦИА). Међутим, завера да се Гадафи убије и да се 8. маја 1984. преузме власт је била угушена. Следеће године, Америка је затражила да Египат изврши инвазију Либије и збаци Гадафија, али председник Мубарак је то одбио. Крајем 1985, пошто је група конгресних вођа која је председнику Регану поводом тога написала протестно писмо, *Вашингтон пост* је објавио откриће о том плану“

[5]

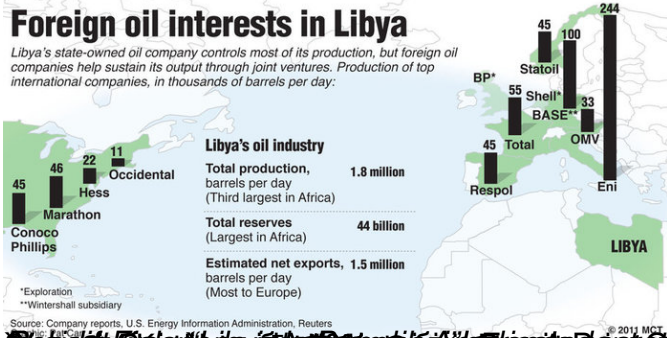
Ко су либијски борци за слободу и њихове газде

Пише: Питер Дејл Скот
среда, 30 март 2011 09:36

Foreign oil interests in Libya

Libya's state-owned oil company controls most of its production, but foreign oil companies help sustain its output through joint ventures. Production of top international companies, in thousands of barrels per day:

Ко су либијски борци за слободу и njihове газде

Пише: Питер Дејл Скот
среда, 30 март 2011 09:36

